

[Landbrugsministeren.]

oven i købet kunne afklares under udvalgsarbejdet, uden at man sådan set behøver at stille store spørgsmålstegn ved lovforslagets forskellige bestemmelser.

Hr. Holmberg spørger mig, hvad landbrugsministeren bygger på, når han foreslår disse etableringsregler ændret. Uden at jeg skal gøre mig klog på alle de juridiske finesser, der kan være i en lang række love – det vedrører også lidt det, hr. Ingomar Petersen sagde – så går jeg ud fra, at vi i landbrugsministeriet skal tilstræbe den størst mulige grad af habilitet, når man beskikker folk, som på det offentlige vegne for borgerne skal udføre opgaver. Borgerne må kunne være sikre på, at det er folk, som ikke er i en inhabilitetssituation.

Man kunne måske forestille sig, hvad jeg mener at have hørt et eksempel på, at en landinspektør samtidig kan være ejendomshandler eller ejendomsmægler. Jeg ville stille stor tvivl ved, om det var en fornuftig sammenblanding, og om man altid kunne være fuldstændig sikker på habilitet i et sådant foretagende.

Hr. Glensgård vil i udvalget have en fornuftig forklaring på, som han udtrykker det, hvorfor man har flyttet uddannelsen til et mærkværdigt universitet – jeg tror, han udtrykte det sådan. Må jeg først af alt sige, at jeg naturligvis ikke kan acceptere en degradering af et nordjysk universitetscenter, som, efter hvad det er oplyst over for mig – og jeg har beskæftiget mig ganske meget med det nordjyske universitetscenter – tager sig ganske saglige opgaver på og løser disse opgaver på en måde, der ikke har været rejst kritik af, så vidt mig bekendt. Som sagt har jeg ganske nær kontakt med folk, der har beskæftiget sig med dette universitet, og jeg må afvise hr. Glensgårds betragtninger om, at det er et mærkværdigt universitet. Det er et ganske normalt uddannelsescenter, som jeg kan forsikre hr. Glensgård for at i hvert fald den nordjyske befolkning sætter pris på, og det vil jeg sådan set også anbefale ham at gøre.

Om vi skal have en stor diskussion om det offentlige matrikelvæsen i udvalget, skal jeg ikke blande mig i. Det er selvfølgelig op til udvalgets medlemmer.

Hr. Ingomar Petersen rejser et spørgsmål vedrørende udstykningen af ejerlejligheder. Jeg må indrømme, at jeg ikke har mulighed for at svare på spørgsmålet på nuværende tidspunkt. Jeg var ikke klar over, at der var afvigelse imellem den pågældende lov og cirkulæret. Det

er i hvert fald nyt for mig. Men det er jo oplagt et spørgsmål, som vi har mulighed for at undersøge i forbindelse med det udvalgsarbejde, der skal foregå.

Ingomar Petersen (RV):

Den lovændring, som er foreslået af ministeren, giver jo ikke anledning til at drøfte det »sønderjyske problem«, hvor vi helt specielt har statsansatte landinspektører, men måske lige lejlighed til at spørge ministeren, hvordan det går med systemændringen dernede. Matrikelinspektøret afgav sin indstilling til landbrugsministeriet den 30. april 1975, som tiltrådte indstillingen den 26. august 1975.

For at det sønderjyske matrikelvæsen kan komme til at ligne det øvrige lands blot i teknisk henseende, skal der påbegyndes en ændring af hele det tyskarvede matrikulære basismateriale. Dette består af protokoller, som skal sammenarbejdes i et samlet register, alle matrikelkortene skal omtagnes, og hele det gamle tyske opmålingssystem skal omlægges til det system, der bruges i det øvrige land. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: er der fastlagt en »køreplan« for alle disse ændringer, og hvor lang tid skønnes det at ville vare?

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg har ikke mulighed for at svare på et spørgsmål, som slet ikke har noget med dette lovforslag at gøre. Men på den givne foranledning skal jeg sørge for, at udvalget får tilstillet et notat om denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 9/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Svend Andersen (Bornh.s a.) (S):

I dette forslag til ændring af saltvandsfiskeriloven er der en række ændringer, for en dels vedkommende dog af beskeden art. Det er i et vist omfang en ajourføring af teknisk karakter.

Der blev i 1972 af den daværende fiskeriminister nedsat et udvalg, der skulle se på problemerne omkring udnyttelsen af vores fiskevande, og der blev også talt om, at man skulle fremsætte et forslag, der kunne sigte imod en regulering af bierhvervsfiskeriet.

I den betænkning, som udvalget har afgivet, og som er tilstillet landbrugs- og fiskeriudvalget, er der gjort opmærksom på fra visse sider, at der på en række områder er tale om, at bierhvervsfiskeriet lægger nogle hindringer i vejen for udøvelse af erhvervsfiskeriet, og der er stillet nogle forslag til ændring af disse forhold. Der er bl. a. stillet forslag om, at anvendelsen af visse garntyper i en bestemt afstand fra kysten skal være forbudt, og der er udtrykt ønske om udvidelse af fredningsbælterne ved samtlige udløb og udmundinger. Det er nogle tanker, som vi i socialdemokratiet godt vil være med til at se nærmere på.

Fiskeriministeren har imidlertid i sin fremsættelse gjort opmærksom på, at disse punkter i betænkningen efter hans opfattelse bør afvente en nærmere afklaring; således er der forhandlinger i gang mellem ministeriet og fiskeriets organisationer herom, og det gælder også et forslag om at lave en registrering af alle fiskere, der benytter faststående redskaber. Vi kan følge ministeren i disse betragtninger, og jeg skal derfor anbefale lovforslaget, således som det er fremsat.

Kofoed (V):

Det af fiskeriministeren fremsatte forslag er af overvejende teknisk karakter.

Jeg kan sige, at principielt kan vi fra venstres side ikke have noget imod, at man ajourfører nogle regler, der som følge af den tekniske udvikling ikke mere er praktisk anvendelige. Jeg tænker her på forslaget om ændring af § 5, hvorefter bundgarnspælene får lov at stå i strandkanten. Det er en fornuftig foranstaltning, at man ikke påfører dette fiskeri større omkostninger ved, at de skal fjerne dem på tidspunkter, hvor det ikke er nødvendigt at fjerne dem.

Yderligere kan jeg sige, at jeg synes, det er

fornuftigt, at man nu forsøger at tilpasse de forskellige afmærkningsforanstaltninger. Jeg kan spørge fiskeriministeren: er vi for tidligt på den med hensyn til at internationalisere vores afmærkningssystem? Hvor mange lande er enige om afmærkningssystemerne? Inden for de indre danske farvande er svenskerne parat til at lave de samme afmærkningsformer, som ministeren nu søger om tilladelse til i denne lov. Men på den anden side kan man jo ikke have det standpunkt, at hvis de danske og svenske afmærkningsmåder er forskellige i forvejen, så giver det selvfølgelig ikke noget, at vi internationaliserer vores, hvis svenskerne stadig væk har deres gamle system. Det er ting, som man kan udbyde noget mere i udvalget.

Ellers har jeg såmænd ikke nogen bemærkninger, bortset fra at jeg er enig med fiskeriministeren i, at det ikke i denne lov på nuværende tidspunkt er nødvendigt og rigtigt at fastsætte bestemmelser om garnsætning ud for åmundinger osv. Jeg synes, det er rigtigt, at ministeren tager det standpunkt, at man vil afvente, i hvert fald indtil fisketegnsloven er vedtaget, og til vi har gennemgået de forskellige forhold desangående. Jeg synes ikke, det har umiddelbar forbindelse med denne lov på nuværende tidspunkt.

Jeg tilsiger en velvillig udvalgsbehandling.

Erlendsson (FP):

Ministeren fremsætter et lovforslag, som indeholder en række justeringer af gældende lov på baggrund af den tekniske udvikling eller som følge af nødvendig tilpasning til anden lovgivning, og det er naturligvis i orden. Det må vi se på i udvalget, og er ministerens oplysninger korrekte, som der naturligvis er al grund til at formode, så vil disse ændringer ikke støde på modstand.

Dog vil jeg undtage et af disse forslag, nemlig forslaget i § 1, nr. 2, som fremskridtspartiet må vende sig imod på grund af den indskrænkning over for bierhvervsfiskeriet, som bebudes i bemærkningernes sidste afsnit, hvor der står, at denne ændring kan bruges til en påtænkt regulering af bierhvervsfiskeriet, altså sandsynligvis en indskrænkning i bierhvervsfiskernes nuværende rettigheder.

Jeg forstår, at ministeren egentlig også har haft sine betænkeligheder i den retning. Der står nemlig i den skriftlige fremsættelse, at ministeren oprindeligt havde til hensigt i forslaget

[Erlendsson.]

at medtage en række foranstaltninger til regulering af garnfiskeriet på grundlag af en betænkning vedrørende eventuel regulering af bierhvervsfiskeriet. Det har ministeren derefter afstået fra – det står også i den skriftlige fremsættelse – med den begrundelse, at der fra forskellig side er sagt til ham, at der ikke er en nødvendig sammenhæng mellem regulerende foranstaltninger over for garnfiskeriet og forslaget til lov om indførelse af fisketegnordning. Her kommer vi over i et nyt interessant punkt, for derefter åbenbares det lidt længere nede, at ministeren personlig heller aldrig har følt sig overbevist om nødvendigheden af at kæde disse to spørgsmål sammen. Der ligger nok en vis vanskelighed ved afgrænsningen mellem bierhvervsfolkere og lystfolkere i disse betænkneligheder. Er det ikke sådan, det skal opfattes? Det vil jeg tro. Men ministeren kommer alligevel i sin skriftlige fremsættelse til at fremstå som lidt af en Celestin-Floridor-figur. Jeg synes, der er grund til at undre sig over, at det, som fremføres i den skriftlige fremsættelse som ministerens oprindelige hensigt, det har ministeren personlig aldrig rigtig følt sig overbevist om nødvendigheden af. Det er ikke en helt almindelig måde at fremsætte et lovforslag på fra en ministers side.

Som sagt vil mit parti se med velvilje på dette forslag i øvrigt i udvalget.

Svend Haugaard (RV):

Der er, som det er sagt, tale om en række fortrinsvis tekniske ændringer, og dem vil vi gerne fra radikal side se på i udvalget.

Jette Boutrup (SF):

Da der set med SFs øjne kan forekomme visse tekniske vanskeligheder med et par af ændringerne i lovforslaget, vil vi i udvalgsarbejdet komme med et par spørgsmål til ministeren.

Burgdorf (KF):

Også det konservative folkeparti betragter dette lovforslag som værende af væsentlig teknisk art, og det vil vi gerne se på i udvalget. Umiddelbart kan vi ikke se, at der er nogen hindring for, at det kan gennemføres, men vi vil gerne drøfte det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har intet at indvende imod, at dette for-

slag gennemføres, idet det kun er et forslag om visse tekniske ændringer.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi er stort set velvilligt indstillet over for lovforslaget, men jeg vil dog sige, at med hensyn til punkt 4 og punkt 5 i § 1 kunne man rejse spørgsmålet, om de erfaringer, man har gjort i udlandet med hensyn til et fiskeri med skåltrawl og bomtrawl, i og for sig berettiger til, at man nu åbner helt op for det. Vi vil tage det op i udvalget og derefter tage stilling til det.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den overvejende velvillige tilslutning til forslaget.

Jeg kan oplyse over for hr. Kofoed, at Sverige er medunderskriver på den konvention, der fastsætter det fælles afmærkningssystem for faststående redskaber.

Hr. Erlendsson var betænkelig ved § 1, nr. 2, i lovforslaget, fordi det eventuelt kunne bruges til indskrænkning af bierhvervsfiskeriet. Jeg skal ikke benægte, at det kan det eventuelt bruges til. Derudover vil jeg gerne sige, at det er en god foranstaltning at have redskaberne afmærket under alle omstændigheder, også selv om der ikke skulle blive foretaget indgreb imod bierhvervsfiskeriet.

Hr. Erlendsson har ganske rigtig konstateret, at jeg har afstået fra regulering af bierhvervsfiskeriet i denne lov. Det er alene af den grund, at bierhvervsfiskeriudvalget arbejder med alle disse, ganske rigtigt, som det også er sagt af hr. Erlendsson, meget vanskelige problemer. Der ligger f. eks. med hensyn til afgrænsning af bierhvervsfiskeri en lang række meget indviklede problemer, som der ikke er fundet nogen løsning på i dette øjeblik. Derfor har denne lov ikke til hensigt at regulere bierhvervsfiskeri, men vi har selvfølgelig under alle omstændigheder brug for en afmærkning af redskaber, så fiskerikontrollen har mulighed for at konstatere, hvem redskaberne tilhører.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør

[Formanden.]

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fiske-tegn.

(Lovforslag nr. L 104. Fremsat 9/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Ved tidligere førstebehandlinger af dette forslag var der ordførere fra visse partier, herunder især fremskridtspartiet, som forsøgte at give udtryk for, at der her var tale om en ny og besværlig administration, som en socialdemokratisk minister havde opfundet og nu ville forsøge at trække ned over hovedet på de stakels lystfiskere. Dette er ingenlunde rigtigt. Siden 1950, da det første forslag om indførelse af fisketegn blev fremsat af en af vore lystfiskerorganisationer, er kravet om indførelse af fisketegn stadig blevet intensiveret, og dette hænger naturligvis sammen med, at behovet for en indsats for retablering af fiskebestanden i vore fiskevande er blevet stadig større, og at de private midler suppleret med beskedne bidrag fra det offentlige, der har været ofret på disse opgaver, har været helt utilstrækkelige.

Man må retfærdigvis erkende, at der ikke er fuld enighed i lystfiskerorganisationerne om betimeligheden af indførelse af fisketegn, men det er mit indtryk, at der er flertal blandt de organiserede lystfiskere for ordningen, samt at dette støttes af andre organisationer, heriblandt erhvervsfiskerne, Danmarks fiskeri- og havundersøgelser samt jagtforeningen, som har visse fælles interesser med lystfiskerne.

Et af modstandernes hovedargumenter har været, at man kalder det en skat på fiskestangen. Det er nok ikke helt rimeligt, idet der ikke er tale om en afgift til statskassen, som der f. eks. er tale om ved andre sportsredskaber, jfr. våbenloven. Man kunne derimod kalde det et kontingent for lystfiskerne, idet beløbet indbetales til en fiskefond, der ubeskåret anvendes til førnævnte opgaver med hensyn til forbedring af fiskemulighederne. Et sådant kontingent kan betegnes som berettiget alene ud fra den betragtning, at formentlig

langt over halvdelen af vore lystfiskere, herunder udlændinge, ikke er organiseret i nogen dansk lystfiskerforening og som følge deraf ikke medvirker til de nødvendige forbedringer af fiskemulighederne, som der her er tale om.

Et andet argument imod fisketegnet har været, at en stor del af provenuet ville gå til kontrolforanstaltninger, og et tredje argument har været, at man først måtte have kontrol over bierhvervsfiskeriet. Disse to argumenter er i nogen grad selvmodsigende, idet de kontrolforanstaltninger, som indførelse af fisketegnet kan gøre mulige, ville give mulighed for at kontrollere bierhvervsfiskeriet allerede i henhold til den nugældende lov samt afsløre, om der er behov for en skærpelse af denne lov.

Jeg er nødt til at sige, at der i den socialdemokratiske folketingsgruppe er medlemmer, der har givet udtryk for betænkeligheder ved dette lovforslag, men jeg vil anbefale forslaget til velvillig behandling i udvalg, hvor vi måske bl. a. kunne overveje, om ikke tiden allerede er løbet fra de 20 kr., der er foreslået, samt om de foreslåede undtagelsesbestemmelser er rimelige.

Jeg vil naturligvis støtte forslaget.

Kristen Østergaard (V):

Det er nu tredje gang, fiskeriministeren fremsætter forslag til lov om indførelse af fisketegn. Tiden skal så vise, om tredje gang også bliver lykkens gang for forslaget.

Jeg har igen gjort mig bekendt med forslagens enkeltheder og også med den betænkning, der ligger til grund for forslaget, og jeg er klar over de store interesser, der ligger bag ved gennemførelsen af et sådant forslag, men min vurdering af forslaget er alligevel blevet, som jeg udtrykker i følgende, at jeg har megen sympati for forslagens oprigtige hensigter og det gode formål at ophjælpe fiskebestanden i vore fiskevande, men jeg synes også, at det er et meget stort apparat at sætte i gang for at indkassere og administrere 2-3 mill. kr. Det sikre ved ordningen bliver trods alt, hvis den gennemføres, at mange bliver generet på én eller anden måde – mere eller mindre, lad det være mindre. Det er også sikkert, at et nyt administrationsområde bliver født med alle betingelser for at vokse sig stort og stærkt. Jeg hører til dem, der mener, at midlerne til hovedformålet: fiskeplejen, vil blive alt for beskedne.

Der ligger i disse udtalelser, at jeg personlig